

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

24. listopadu 2013

ZASLAL:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: NEHEMJÁŠ 12, ÁMOS 4, 2. TIMOTEOVI 1

HLEDÁNÍ PÁNA, NAŠEHO BOHA

Moji drazí bratři a sestry, prostřednictvím nabádání dnes budeme rozjímat o hledání Hospodina, našeho Boha. Je to proces, který je pro náš každodenní život zásadní a pomáhá nám porozumět vůli našeho nebeského Otce a tomu, jak Mu můžeme nejlépe sloužit. Zamyslíme se nad dvěma příklady z Písma; nad příkladem mladého krále Josiáše a nad příkladem Toho, jehož byl Josiáš předobrazem a jehož oběť si dnes připomínáme, Pána Ježíše Krista.

Přenesme se v mysli zpět do doby, kdy se Josiáš narodil. Pozorujeme zde mnohé podobnosti s naší dnešní společností. Modloslužebnictví bylo velmi rozšířené, vůdci neuctívali Boha a lidé byli polapeni do praktik národů okolo nich. Jeremjáš byl inspirován, aby pronesl komentář, který se ohlíží za tehdejší dobu: „*Můj lid je bloudícím stádem. Jeho pastýři jej nechali bloudit, obraceli jej k horám; chodil od hory k pahorku, na místo, kde odpočíval, zapomněl.*“¹ Tito lidé chodili od vrcholku k vrcholku – od hory k pahorku – a uctívali své modly.

Protože jejich vůdcové byli slabí, činili totéž jako jejich králové a Hospodin se stal pouhou vzdálenou vzpomínkou, vybledající do zapomnění. Můžeme to pozorovat i v naší společnosti – lidé neznají moc, milosrdenství a majestát Hospodina, našeho Boha, většina se zajímá o pomíjivé věci tohoto světa, které uvadají jako květiny na poli, jsou po nějakou dobu okouzlující, ale nakonec uvadnou a opadají. Pro lidi Izraele zde však stále zůstává naděje, stejně jako pro nás. Přes zlé okolnosti, do kterých se Josiáš narodil, v **2. Paralipomenon 34:1-2** čteme, že Josiáš kráčet ve stopách Davida, svého otce, a činil to, co bylo správné v očích Hospodina.

Obrátíme-li svou pozornost k **verši 3** této kapitoly, můžeme se zamyslet nad prvním bodem týkajícím se hledání Hospodina. Čteme: „*V osmém roce svého kralování, ještě jako mladík, se začal dotazovat na slovo Boha svého otce Davida.*“ Vidíme, že již ve velmi raném věku začal král Josiáš hledat Boha Davida, svého otce. Z toho můžeme usoudit, že Josiáš měl přístup k rané historii králů a proto věděl, kdo byl David, i byl si vědom i jeho úzkého vztahu k Hospodinu. Abychom pochopili, jak Josiáš začal hledat Boha, zamysleme se nad tím, co slovo „hledat“ vlastně znamená. Slovo „hledat“ či „dotazovat se“ (v hebrejštině 'dâraš') znamená „kráčet“ nebo „chodit po“ a vyvolává obraz hledání nebo kráčení po cestě k Hospodinu.

Mladý Josiáš tedy uprostřed vší zlovůle a modloslužebnictví nastoupil cestu Hospodina, aby mu porozuměl a věděl, jak Jej hledat. To je překrásný obraz, bratři a sestry; pokud často hledáme cestu k Hospodinu nebo po ní často kráčíme, je zřetelná a pro nás dobře viditelná. V dobách štěstí i zármutku na naší pouti životem tak po ní můžeme kráčet a snadno hledat Hospodina. Musí to však být aktivní proces, stejně jako v případě Josiáše; musíme cestu uchovávat čistou, neposkvřenou od odpadky, které nám život může přinést. Hledání Hospodina nebo kráčení po Jeho cestě neznamena pouze to, že se toho o Bohu chceme dozvědět více, ale požaduje to po nás, abychom pro to něco dělali. Hledání Hospodina je aktivní proces zahrnující vroucnou četbu Božího slova. Nádherné důsledky hledání Hospodina máme vyloženy v **Matoušovi 7:7**. Pokud budeme hledat Hospodina, „nalezneme“ Ho. Bůh čeká, že Jej budeme aktivně hledat, abychom si k němu mohli vytvořit vztah jako Jeho věrní služebníci.

Podíváme-li se do **2. Paralipomenon 34**, můžeme pozorovat důsledky Josiášova aktivního hledání Hospodina. Vytvořil si k Bohu blízký a osobní vztah. Když znovu čteme **2. Paralipomenon 34, verš 3**, vidíme, že Písmo zaznamenává, že „*se začal dotazovat na slovo Boha svého otce Davida.*“ Když se nyní podíváme na **verš 8**, čteme: „*V osmnáctém roce svého kralování, když očistil zemi i dům, poslal Šáfana, syna Asaljášova, Maasejáše,*

¹ Jeremjáš 50:6.

velitele města, a kancléře Jóacha, syna Jóachazova, aby opravili dům Hospodina, jeho Boha." Vidíme, jak zásadní změna nastala v důsledku Josiášova aktivního hledání Hospodina, Hospodin je nyní „jeho Bohem“. I my si můžeme vybudovat blízký a osobní vztah k našemu nebeskému Otci; vyžaduje to však od nás pracovitou a zanícenou mysl. Jak úžasná je však odměna! Moci uctívat a sloužit stvořiteli všeho okolo nás, tomu, kdo nám dal nádhernou naději na spasení, abychom mohli vzhlédnout nad pomíjivé věci tohoto života a pohlédnout na dobu míru a rovnosti, kde „smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“²

Zamysleli jsme se nad Josiášovým příkladem aktivního hledání Hospodina; přejděme nyní k tomu, jehož byl předobrazem, k dokonalému příkladu Pána Ježíše Krista. Podíváme-li se na Lukáše, kapitola 2, uvidíme, že Ježíš, stejně tak jako Josiáš, od raného věku hledal Hospodina. Když k tomu dostal příležitost, odebral se do centra uctívání Hospodina. V Lukášovi 2:46-49 čteme: „Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí. Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: „Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.“ Můžeme zde pozorovat shanu, s níž Pán Ježíš aktivně vyhledávat svého Otce a setrval v chrámu po tři dny. Navíc, když Marie a Josef projeví starost o to, kde se Ježíš zdržuje, můžeme pozorovat jeho smysl pro povinnost vůči Hospodinu, který se projevuje ve verši 49: „musím být tam, kde jde o věc mého Otce.“ I v raném věku dvanácti let nám Ježíš dává silný příklad. Hledání Hospodina bylo pro Ježíše absolutně nezbytné i přesto, že musel opustit bezpečný okruh své rodiny ve velmi rušném městě. Ke konci kapitoly vidíme výsledek Ježíšova jednání, když ve verši 52 čteme: „A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.“ Tento verš nám dává výtečnou motivaci. Při hledání Hospodina můžeme prohloubit své božské vědění, abychom se naučili, jak uctívat Hospodina a složit mu. Místo toho, abychom hledali Hospodina v jeruzalémském chrámu, musíme hledat Hospodina tak, že budeme číst Jeho slovo a modlit se za Jeho vedení v našem životě. Přestože nám jak Josiáš, tak Pán Ježíš dávají dva nádherné příklady hledání Hospodina od raného věku, je to proces, v němž oba pokračovali po celý život. I my musíme hledáním Hospodina trávit svůj čas a energii po celý náš život.

Když si nyní připomínáme nesmírnou oběť, kterou Bůh učinil, když daroval svého jediného Syna, aby zemřel na kříži, abychom se mohli přiblížit našemu Hospodinu a nazvat ho „Abba, Otče“, vidíme, že Pán Ježíš i v posledním okamžiku hledal svého Otce. Po životě stráveném v dokonalé poslušnosti Boha, který byl vedený a posilovaný neustálou modlitbou k Hospodinu, v posledních okamžicích, než zemřel, čteme v **Lukášovi 23:46** Ježíšova slova: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Pán Ježíš nám dává silný příklad člověka, který hledal Hospodina, svého Boha od velmi raného věku až do konce života, aby mohl provést vůli svého Otce.

Bratři a sestry, toto vše pro nás Pán Ježíš učinil. Napodobujme jeho jednání v našem životě a uvědomme si, jakou oběť podstoupil, když pro nás obětoval svůj život, a jakou vykonal Bůh, když nám daroval svého Syna, kterého tolik miloval. Z Boží milosti k Němu přicházíme a máme zázračnou naději na Jeho nádherné království, i přes naši hříšnou a zlovolnou přirozenost. Vyhledávejme tedy aktivně Hospodina a držme se slov **Sonfonjáše 2:3**: „Hledejte Hospodina, všichni pokorní země, kdo jednáte podle jeho práva. Hledejte spravedlnost, hledejte pokoru.“

Bratr Peter Rushforth: Cardiff V. B. 24.11.13